

Kas õitsev lumeroos vajab kaitset?

Minu aias on uue aasta puhul läinud uhkelt õitsema lumeroos. Küllap andis selleks põhjuse erakordselt soe talv. Kuid mis saab siis, kui tuleb tõsine talv – kuidas peaksin käituma ja kas taim vajab katmist? Kas ta nüüd kevadel enam õisi ei näitagi?

Anne
Saaremaalt

Vastab

MARJU VITKAR

Aialeht.ee toimetaja

Lumeroos (*Helleborus*) kuulub tulikaliste perekonda ja neid on ühtekokku 20 sorti. Lumeroos kasvab mägedes-metsades Kesk- ja Lõuna-Euroopas ning Kaukaasias. Kultuurtaimena on teda kasvatatud juba ammustest aegadest ning ka sordiaretuses on viimastel aastakümnetel tehtud märkimisväärseid edusamme. Lumeroosid on järjest suuremate ja värvilisemate õitega, mis on üha enam täidetud. Oma vastupidavu-

se ja õrna ilu tõttu on temast saanud tõeliselt populaarne kevadine kaunitar.

Lumeroos on ülivarajane õitseja – meie tingimustes enamasti aprillis. Soojematel talvedel läheb ta tihti õitsema juba aastavahetuse paiku, kuna tingimused on siis tema jaoks sobivad. Kui nii on juhtunud, ei maksa selle üle liiga õnnetu olla – on ju tore kesktalviseid õisi nautida.

Olenevalt talvest võib juhtuda, et kui lumi lõpuks maha tuleb, pakub see taimale piisavalt kaitset ja ta justkui tardub lumise teki all. Kui lumi sulab ja tingimused on sobivad, õitseb ta kogu ilus edasi. Kindlasti ei ole hea mõte teda sellises olukorras katma hakata – lumeroos ei armasta sooja ega suurt niiskust, seetõttu võib taime kattes talle hoopis kahju teha.

Soojas ja niiskes on mädanikud ning hallitus kerged ligi hiilima ja meie heitliku kliima puhul on kaetud taimedel tihti oht hauduma minna.

Võib ka olla, et südatalvel õide puhkenud lumeroos kevadel enam ei õitse. Sellisel juhul võiks kasutada juhust ja taime veidi nägusamaks muuta – teda kahjustunud lehtedest puhastada ja kohati tagasi lõigata. Selline teguviis aitab taimel hargneda ning nii on järgmisel aastal lootust suuremale taimele ja rohkematele õitele. Loomulikult on see tegevus lubatud ka pärast õitsemist.

Oluline on teada, et lumeroosi eduka kasvatamise eelduseks on sobiv kasvukoht – siis on taim vastupidav ja kaunis. Ta kasvab hästi varjus või poolvarjus, puudealuses, hästi drenitud viljakas mullas. Lumeroosi looduslik kodu on mägedes, kus ei teki seisvat vett. Seetõttu ei sobi sellele taimale väiksemgi liigniiskus – pigem on mõistlik valida talle künkapealne, veidi kiviklibusem koht.

Kui need peamised tingimused täidetud, ei heiduta seda vastupidavat taime talv ega lumi ja tema õisi saame karges varakevades edaspidigi nautida.